

PAPETU

—Digui al senyor metge que ja tenim el tonificant.

TEATRE NOVELTATS

Grandiós éxit de la companyia de
sarsuela i opereta, que dirigeixen
AMADEU VIVES Y REP BERGÉS

=TEATRE TÍVOLI=

Durant els dies 15, 16, 17 i 18 tarde i nit
GRAN COMPANYIA
DE VARIETÉS

ALCAZAR ESPAÑOL

enió, 7.—Gran Café Concert Restaurant a la carta dia i nit
Éxit verdaderament grandiós

LOS MARY-TITO

TEATRE ARNAU

Companyia de sarsuela castellana y valenciana
Iturmendi, Sanchez y Picher

— Dijous Gran vetllada valenciana —

ROYAL CONCERT

Fabelló de Moda :: El Rei dels Musio-Halls

30 HERMOSES ARTISTES 30

Gran éxit de les vetllades en el nou

FOYER I SALÓ SPORT

Entrada lliure Restaurant a la carta Butaques gratis

Articles per
a tota classe
de Sports

Pilotes

Tunmer
Special

RONDA SANT ANTONI, N.º 59

Pera ostres fresques i demés mariscs

EL CANTÁBRICO Santa Ana, 24

Obert dia i nit

DEMANEU "ANIS PAPITU"
I LICOR "ORO LÍQUIDO"

Casa Bastida

Passeig de Gracia, 18

Única casa que ven
les últimes creacions
de París i Londres a
preus incompatibles.
Trajos i abrics de
corte anglès i teles de
gran chic a 25, 30, 35
i 40 pessetes les més
superiors. Una capsa
contenint 6 colls i 6
punys 2'75. Barrets
anglesos a 4'95, go-
rres angleses a 2'95.
Enviins la seva di-
recció i rebrà un Ca-
tàlec amb mostres i
figuríns i un sistema
especial que li per-
metrà pendres la mi-
da a vostè mateix;
adjuntant un segell de
0'15 ptes. s'incluirà
un centímetre.

Marcelino Albiol

Fabricació de lámpares pel gas
i electricitat
Instal·lacions, reparacions
Lloguer i venda a plassos

— PONENT, 42 —

Calendari "Papitu"

preu: una pesseta.

Cuplets "Papitu"

preu: un ral.

¡Delirium Tremens!

preu: dos rals.

REDACCIÓ Y ADMINISTRACIÓ: Pelayo, 38
Hores, de 10 a 1
PREUS DE SUSCRIPCIÓ
Espanya, trimestre. Ptes. 2
Estranger, 3
Pago anticipat
Dels treballs publicats en son responsables
els seus autors.—No's retornen els originals.

FULLES D'ESTATUA

EL ROSSINYOL.—CONTE DE BOCCACI

Hi hagué a Rumania un cavaller anomenat Lluís de Vallbona, el qual, en sa vellesa tingué de sa muller una filla, qui creixent per sos dies, arribà a ésser la més hermosa donzella de tota la contrada; els seus pares la mimaven i la guardaven com les nines del seus ulls, i esperaven que amb ella farien algun gran matrimoni. Solia anar molt per casa de micer Lluís, un jove fornit i bell, anomenat Ricard Manandi, de noble família, del qual els pares de la noia no's guardaven pas gens, doncs li tenien tanta confiança com si fos un fill propi.

Aquest Ricard, veient la donzella tant gentil i graciososa s'en enamorà amb follia, però mantenia ocult el seu amor; no obstant, s'en adonà la donzella, que semblà venir-hi força bé i feu posat d'estimar-lo a son torn. El donzell n'estigué content, però no gosava a dir-li paraula, fins que, un dia prenent valor li digué: «Catarina, no'm facis morir amant!» I restà callat, plè de temors. Ella li respongué: «Vulgui Deu que no'm facis morir tu an a mi!» Després d'això, tot foren paraules d'amor per una i altre part, que acabaren amb aquestes:

—Si tu poguessis venir cada nit a dormir a dalt del porxo que hi ha sobre el jardí del teu pare, jo també hi pujaria, encare que sigui tant alt. Estaríem junts i seríem feliços.

—Si tu't veus amb cor de pujar-hi, Ricard meu, jo penso que també podré venir-hi a dormir.

I quedant convingut, se besaren a corre-cuita; escabullint-se desseguida.

L'endemà, essent ja a la fi del mes de Maig, la donzella comensà a queixar-se davant sa mare, que la nit passada, per excés de calor, no havia pogut dormir.

Digué la mare:

—Filla meva: quina calor és aqueixa? Jo no n'he sentit poca ni molta.

Mes Catarina replicà:

—Mare, vos teniu de fer més cabal del meu parer, doncs son més caluroses les fadrines que les dones fetes.

—Filleta meva —respongué la mare,— això és ben veritat; però què vols que t'hi faci jo amb el fret i la calor? Convé acceptar el temps tal com vingui; un altre dia ja farà més fresca.

Catarina afegí:

—Si el meu pare i vos ho volguessiu, faria fer un llit a dalt del porxo, que és al costat de la seva cambra i dona al jardí, i allí dormiria, sentint cantar el rossinyol i tenint el lloc més fresc.

Sa mare respongué que ja ho preguntaria al seu

pare; aquest, un xic recelós com tots els vells, digué al saber la nova:

—Quin cant de rossinyol es aqueix amb que ella vol dormir?

(Acabard)

Cuplets

BOUCLER LA BOUCLE!

(Musica de A LA MARTINICA)

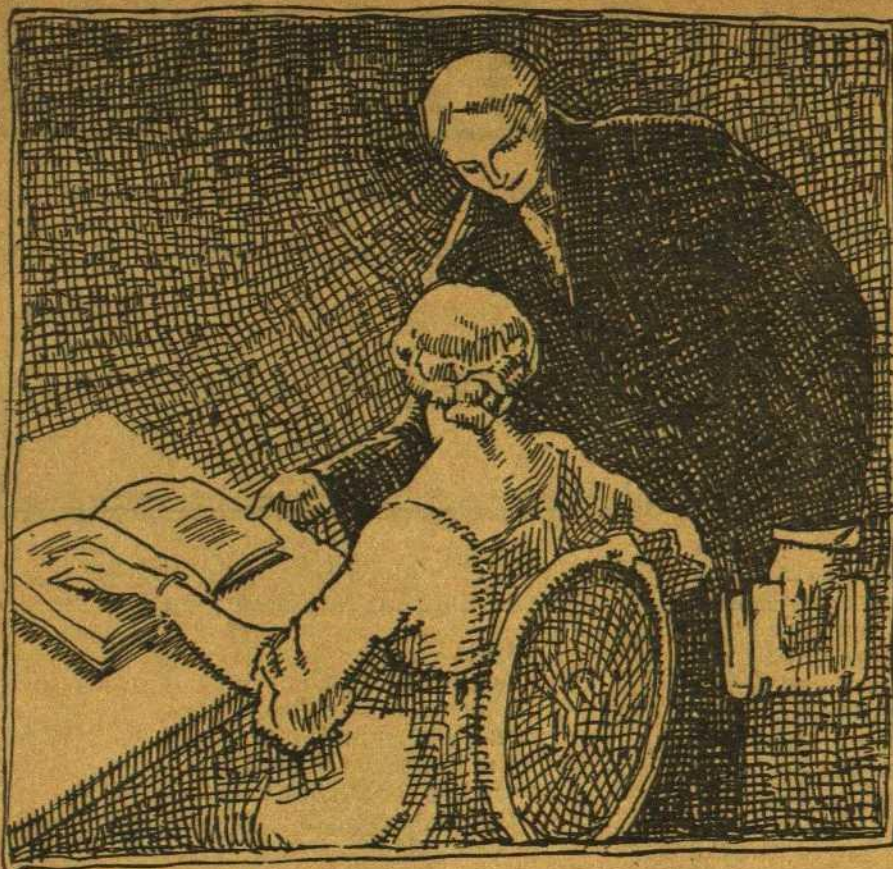
Es la aviació
una cosa colossall
L'aparell are s'enfila
fent una espiral!
Are llisca sempre dret,
are fuig i es pert de vista...
Baixa! Ja és aquí!
Dona goig i fa pati.
Vola, vola altra vegada.
Quina sensació!
Qui pogués tení una estona
l'aparell de l'aviadòl

Are s'ha aixecat,
s'ha aixecat, s'ha aixecat,
dret i potent, dret i potent.
Jo no sé pas lo que sento, no,
qu'en tot el cos ting un tremolò.
Are ja ha baixat,
ha baixat, ha baixat.
Quina feli-, felicitat!
Aprop meu reposa l'aviador
que mai res li fa por.

* *

Are estem tots sols.
Ell va sempre amb l'aparell.
Quin plaer, per fer volades
que m'enfili ell!
Com darrera una il·lusió
passa rabent... pro amb dolcesa...
A mi em roda'l cap...
oh, quin plaer per qui'l sab!
Are un volt... bouclem la boucle!
No puc... no puc més!
El plaer que sab donar-me
no's paga pas amb dinés.

Are s'ha aixecat,
s'ha aixecat, s'ha aixecat, etc.

—Trobo que és un estil molt festiu.
—Es que'l deu escriure els diumenges.

El PAPITU a Santiago de Xile

(Jaume de Xil)

Cartell d'uns jocs fruitals celebrats en el «Centre Català» de Jaume de Xil que'ls nostres llegidors llegiran amb gust:

JOCs FRUITALS

*Als molt honorables ripiadors,
prosistes i murgayres que vegeten
per aquestes terres,*

Salut i peles:

Una colla de aymants de la gresca, aprofitant l'abundor i baratura de les fruites en aquesta època, vos inviten a lluhir vostre talent e inspiració barrilaires en el colossal torneig literari-musical que tindrà lloc (encara que troni) en el Saló d'actes d'aquest Centre el dia 28 de Desembre, a les 9 1/2, del vespre en punt (pro en realitat a les 11 com s'acostuma) per a homenatjar dignament a tots els qu'Herodes va deixar en vida, festa que tindrà lloc baix les següents bases:

PREMIS ORDINARIS

1. *Un nap natural* a la millor composició sobre tema lliure, sigui en vers o en prosa.
2. *Una carbassa* a la millor composició amorosa.
3. *Una pinya* a la millor composició èpica.

PREMIS EXTRAORDINARIS

1. *Una mitja taronja* al que canti millor les delícies del matrimoni.
2. *Un plat de filarmòniques* a la millor col·lecció de cançons populars per a cant i piano.
3. *Un bitxo ben vermell* a la composició més mal intencionada.
4. *Una pastanaga* al fd. que canti millor les excel·lències de la mandra.
5. *Un pebrot* al qui descrigui millor els desenganys de l'amor contrariat.
6. *Un tomàquet* al que canti millor les perfeccions de les dones.
7. *Una cabessa d'allis* a la composició més inspirada sobre la sopa.
8. *Una fava* al que parli millor sobre l'immoralitat.
9. *Un espàrrec* als millors goigs de Sant Prim.
10. *Una figa de moro* a la millor descripció de la guerra dels Balkans.
11. *Una garrofa* a les millors aventures d'un caçador.
12. *Una bleda* a la millor auca de redolins de l'emigrant.
13. *Una ceba* al que descrigui millor l'influència social, filarmònica, cultural, etzètera, del punt de les dones en l'humanitat.

La rata

EN Paco es un xicot complascent per naturalesa; viu instal·lat bastant còmodament en una dispesa quina dispesera, molt bona moça és una d'aquelles quins anuncis veiem tantes vegades en les planes dels periòdics: *«Viuda joven desea un caballo para dormir»*

Com per art d'encantament, el pis de la Rita, que tal era el nom de la gentil dispesera, se veia fastigosament infestat d'escarbats, i no era estrany que alguna nit, mentres en Paco i la Rita reparaven les perdudes forces dormint tranquilament en son llit, s'aixequessin esverats per alguna malifeta d'aquests molestos animals.

Un dia en Paco, desitjós d'ésser útil i d'acabar d'una vegada amb els insectes invasors, adquirir i portà a casa cuidadosament embolicada una rata blanca, destinada a la caça i captura de tots els individus assaltants.

La Rita al veure-la, se posà molt contenta i agraïda an en Paco del servei.

—Ail Quina rateta més mona!—digué entusiasmadament mirant-se i acariciant a la rata, que estava arrupida i aclofada dintre les mans servicials den Paco.—Quin morret i quin capet més bufó! Miri, Paco, vostè que és tan amable, vol pendre's la molestia de ficarme-la vos-
tè mateix a dintre la carbonera?

—Amb molt gust, dòna, amb molt gust!!!

DESDE MONTEVIDEO

“Los Uruguayos en Pelotas”

AMB aquest epígrafe, fa pocs dies que'l diari «La Razón» publicava en sa pàgina d'avís telegràfic el següent:

«Rio Janeiro, 16 1 p. m. Telegrafian de Pelotas que a las 9 a. m. llegaron los footballers uruguayos, habiendo sido objeto de un cariñoso recibimiento por parte de los elementos de aquella población. Se espera con interés el resultado del juego que con tanto esmero suelen ejecutar.—Corresponsal.»

Si no fos per l'explicació que'ns dona'l telegrama, qualsevol se figuraria que la gent d'allí havien declarat el boicot al vestir per ésser un signe de la moderna esclavitut.

Una bona estufa

L'«Diario de Tarragona» ha trobat la manera d'escalfar als seus llegidors en ple mes dels gats, ja que en el número del dia 4 de Janer d'aquest any nou, publica un article titulat «El calor de Europa» que conté fragments com aquest:

«El calor en el año actual extraordinario en todos los países de Europa.

En Francia, como en España, en este verano rigurosísimo.

Las insolaciones son numerosas.

En París es tan grande el calor que las gentes viven al aire libre y pasan las noches en los jardines y boulevards.

Los niños se bañan en las fuentes públicas. Por la noche se llena de gente la orilla del Sena.

Lo propio que en Francia sucede en toda Italia.

En Roma i en Milán han muerto varias personas de insolación.

En la Prusia septentrional arden algunos bosques desde hace varios días.

Esos incendios son consecuencia de los calores reinantes.

No pueden ser dominados porque los árboles arden como yesca.

En Silesia durante la semana pasada ahogáronse 48 personas por querer bañarse en los ríos sin saber nadar.

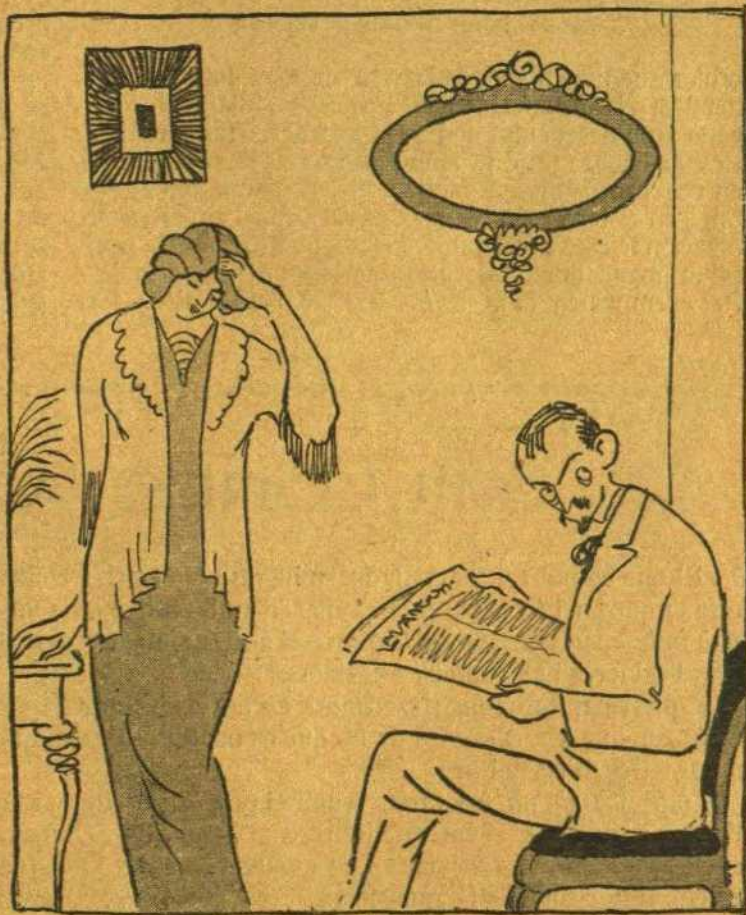
En Baviera los católicos, aterrados por la sequía, organizan procesiones para impetrar del Cielo el beneficio de la lluvia.

A causa del calor se han registrado varios casos de locura furiosa.»

La manca d'aigua

A Vilafranca estan molt faltats d'aigua, i el cas era que un dia un marit, al anar-s'en a dinar i posar-se a rentar les mans, no en trobà d'altra que la que hi havia en una palangana, i com que és una casa que cada dia fan olla, i en ella no hi falta res, la coi, la pilota, la patata, etz., exclamà la muller: —Rentat les mans en aquesta de la palangana que es bona, que no més hi he rentat la patata.

—Un naufragi amb deu criatures ofegades!
—Cada dia s'ofeguen criatures.

TEATRES Y CONCERTS

LICEU.—*La Bohème*.—Aquesta popular puccinada (que un dia o altre tindrem l'honor d'enterrar), ha sigut l'òpera nova de la passada setmana. Anem a consignar amb ordre nostre, com han anat els cantants. En primer lloc i fent justícia per sobre de tot, nomenarem an el grasonet barítono *Paccini*. Es indubtable que lo

El famós kapellmeister FRANZ BEIDLER

millor que li hem vist, és la seva superba interpretació del *Marcelo*. Admirablement ben cantada la part i jugada amb desenfado, malícia picaresca, franc romanticisme i sobre tot dita amb pasmosa naturalitat. Si bé en *Paccini* ens agradà molt en el segon acte com a cantant, en el tercer ens va deixar encantats en el modo d'accionar com a veritable actor, qualitat de la que estan mancats molts grills que passen per eminències. Per exemple: en *Titta Ruffo* (rei de l'ensofrada); *Vi-*

glione Borghese, campeó dels cridaners, etz., etz., etz. —En segon lloc, citarem an en *Ricciari*, amb el seu *Coline*. En aquesta part, és dit senyor tot un artista. Dona un agredols al filosof den *Muger*, que's una delícia. Gestos i veu, son molt elogiabls.—Seguirem per la senyoreta *Filziu*, que fa una *Mimi* molt romàntica. Ens resulta excel·lent l'interpretació de la *Filziu* i aixís ho va comprendre el públic, que la va aplaudir xardorosament tota la nit. —Amb la *Musseta*, la negreta *Venegas* ens va fer un deliciós estornell. Alegre ens va resultar en el segon acte, fent resaltar detalls de fina e impremeditada gracia. Artista de veu agradabilíssima, segura i de talent palpable és la senyoreta *Venegas* a la que predim magnífica carrera lírica. — En *Gubellini* va defensar amb art la part de *Rodolfo*. — En *Falconi*, conduint amb brillantor i colorit l'orquestra. Va tenir que sortir a rebre aplaudiments al final de cada acte. —Demà, lectors, no manqueu a sentir *El barber de Sivella* a la *Supervia*, an en *Macnez* i al colosal *Sanmarco*. **NUEVO.**—*L'homenatge*.—En *Tiago Rusiñol*, sempre serà el que va esser. Es dels nostres o siga dels qui creuen que en aquest món, se té que riure i sapiguer fer riure. La desfilada de tipus còmics del homenatge és deliciosa. I que n'hem trobat de coneguts! Nosaltres ja no'ns volem ficar amb si aquesta xurriacada den *Tiago*, és o no transcendental, però lo que si diem, és que fa reventar de riure i en aquest país d'ensopits, un hom que sab arrencar una rialla, tindria que esser subvencionat per l'Academia de Medicina. Nostre aplauso doncs i que se'n quedi la meitat en *Quim Montero*, per lo molt que va agradar-nos.

El baix BETTONI

MILLORES A LA CASA

El que ho pot fer li agrada fer millores. Nosaltres, contents del públic que'ns dona tot lo que volem, ens agrada quedar bé i pensem obsequiar-lo amb un magnífic folletí altament papitesc, que's publicarà de més a més amb *fulla apart encuadernable* dintre el nostre simpàtic periòdic que ha dat pa amb mistos i polvos de fer seguir a les llegidores i als mateixos llegidors.

Aquest papitesc folletí, contindrà els novel·listes més papitescos de la terra, tant europeus com americans y asiàtics, que en qüestions de les que'ns ocupen no's van quedar curts quant van treurer la florida que de tant en tant treuen els pobles.

Com si això no fos prou, tenim el propòsit d'alternar entre aquestes suggestives noveletes, tota la col·lecció d'endevinalles que anem publicant com tambe les castellanades que tant èxit tenen i aduc la col·lecció de couplets que'ns han fet homes i els que reberém (no del carpó) en un concurs que si Deu vol obrirem aviat.

No anunciem el dia que comensarem aquesta gran novetat perquè ens falten quatre detalls i encare hi hem de dar els quatre copets clàssics i ademès ens agradaria que'ls nostres llegidors i llegidores, tractant-se d'una millora com aquesta, se la trovin dintre quan menys s'ho pensin.

Lo que'ls Reis portaren

Aquí tenen alguns presents que'ls senyors d'Orient varen regalar a conegudes persones:

A don Raimond d'Abadal: Una vara.

A l'Arcalde: Uns discursos que fan riure molt. Quina elocució, senyor Sagnier!

An en Pere Corominas: Unes eleccions... de les que ja veurem que'n sortirà.

A «La Publicidad»: Un conflicte tipogràfic.

An en Torres Garcia: Unes parets per pintar lo que vulgui.

An el Mestre Beidler: Un bocoi de cervesa per beuren els intermedis.

Al trio Delmonte: Un trio i remeno de admiradors.

An en Jaume de l'Edèn: Uns rissadors.

An els serenos: Un fret que pela.

An en Gual: Un traïatu per fer «El ferrer de tall» («El herrero al por menor».)

A la Brigida: Parroquia.

An en Pic i Pon: Una enrabiada.

Al abate Mur: Greix.

An en Dessy i Marlos: Almidó per a les ermilles.

An en Quim Montero: Públic.

A Barcelona: Una altra Plaça de Toros. (I van tres!...)

Als radicals: La República a 460 anys vista.

An en Volpini: Un Parsifal carregat d'or.

An en Galidel: Una criatura pintada al seu pare.

An en Peius: Un cervellàs.

A nosaltres: Salut i bon humor. Pessetes no'n corren.

Les malediccions

D'un geògraf: Vatú'a'l món!
D'un bastoner: Ves a la porral!

D'un que hi viu: Me caso en Renda!

D'un nèt de clatell: Vatua listo! (Qu'en català vol dir espavilat.)

D'un estamper: Maldita sea tu estampal!

D'un viatjant: Mal-viatge!

D'un sort: Mala sort!

D'un quizenari: Mala sombra!

D'un ànec: Mala patà!

D'un bagulaire: Mal llam te matil!

D'un barber: Aixís t'afeïtessin els calés!

D'una pentinadora: Quina pinta que tens!

D'un que fa llibres ratllats: Te ratllaré la cara!

D'un taverner: Aixís te des-sin una mala beguda!

D'un cafeter: Ca... fél Ca... fél Cá... frel!

D'un que treballa a la barra fixa: Quina barra que tens!

Des de Vich

UN ANUNCI COLOSSAL

«Benvolgut poble vigatà
Aquest any els tornem invitats
en sa casa carrer de la Riera, 1, visitats
que'ls Reys tornaran a parà
com ja saben de tot juguet podran triar.

Ramón Rovira.

Carrer de la Riera, 1, VICH.»

Amb gran sentiment fem constar que'l senyor Camps, estimat company nostre que tants èxits havia assolit escrivint «La Vida Alegre», s'ha retirat a la vida privada.

A nostres llegidors i corresponals

S'ha posat a la venda les col·leccions del PAPITU, baix els següents

PREUS

Any	1909.	1910.	1911.	1912.	1913.	7 ptes.
						6 »
						6 »
						6 »
						6 »

NOTA.—S'estàn confeccionant unes luxoses tapes per a l'enquadració d'aquestes col·leccions.

—El meu marit vol que'ls nois me diguin mama i an'ell li diguin pare.

ARGUMENTS D'OPERA

TOSCA

Opera en tres actes i quatre tiros, del mestre Puccini.

ACTE PRIMER

Interior d'una iglesia a l'hora que no hi ha ningú.

S'aixeca el teló i entra un *embozado*, en vernos muy *empeñado*. Es un processat pels successos de juliol a Roma. Cerca una disfressa; com no la troba, s'amaga. Espectació en el públic.

Arriba el sagristà de la parroquia, que a jutjar com camina, se deu trobar ple de reuma.

En un recó de l'iglesia hi ha un retrato en un cavallet. L'autor és un tal *Mario Cavaradosi*. El sagristà se mira i remira el quadro. Després pensa:—Serà una dona?... Seràn uns punys?... Un camp de foot-ball?... No hi ha dubte, aquest pintor es cubista!

El sagristà deixa a terra un cistell amb carn d'olla. (En l'orquestra, tema de la carn d'olla, que és el que cercava el music)

Arriba el pintor. Se mira el quadro i quan més engrescat se troba en la contemplació, el toquen per l'esquena i... oh!... es l'escapat de presidi. Aquest li confessa que el quefe superior de policia, un tal *Scarpa*, li té posat l'ull i el vol convertir en *pâté de foie gras*.

Un crit llarg, estrident, dintre, que recorda la sortida d'un tren de l'estació de França. Es *Tosca*, que arriba. Encara que sembla que crida «socorrol», crida an en *Mario*.

L'escapat de presidi comprèn perfectament que fa nosa i deixa lliure el camp, perque per aguantar capa pensa que ben be n'hi ha prou amb la que porta sobre.

Surt *Tosca*, i naturalment, escena de *vejam qui crida més*. Al fugat, li diu el pintor que com a lloc segur perque no'l trobin lo millor que pot fer és amagar-se dins d'un pou. Per una mica més li aconsellen que's *guillotini*, doncs aixís serà més difícil que pugui perdre'l cap.

Una canonada dintre, que vol figurar un cop de bombo. *Bueno*, vollem dir-ho al revés, però ja està.

Com que a l'iglesia hi haurà professó, comença a omplir-se de gent que pregunta què vol dir aquella canonada i què senyala Montjuic. La senyal vol dir que hi ha hagut un pres que ha dit:—*Que talle otro*.

El *Baró Scarpa*, que amb això de tallar no's deixa passar la mà per la cara, arriba acompanyat per uns policies, que semblen els palafreners de la carroça de gran luxe de la Casa de Caritat. Cerquen per ací, busquen per allà i finalment troben el cistell de la carn d'olla. Ademés, s'incauten d'un vano que s'ha deixat la *Tosca*. *Scarpa*, que ha llegit an en *Sherlock Holmes*, comença a desenredar la troca. Se deté al pintor cubista. An aquest li va la processó per dins. Al final de l'acte la professó va per fora. Gran cridoria amb l'excusa del *Te-deum*.

ACTE SEGON

Despatx, menjador i oratori del *Baró Scarpa*.—Al fons, una porteta que condueix al quarto de revelar fotografies.

El *Baró*, sopa i redacta una nota oficiosa per la premsa. Tot d'una, porten an en *Mario* detingut. El se-

gueixen, en agradable companyia, el jutge, l'escribà, el botxí, un dentista, l'estira-cordetes, dos empleats de la Egipcia amb la llista de preus.

Scarpa invita al tenor a que canti.

Marius li contesta que res més fàcil per un tenor que cantar, però no precisament lo que li demanen.

—*Bé, on és el fugitiu?*—li pregunten.

—*Se ha mudau*—contesta el tenor.

Arriba *Tosca*, i el policia pensa que ja que ell no és boca-moll, ella ho podrà ésser.

Mario li recomana a la noia que muts i a la gabia. El policia ordena al dentista que arranqui al pintor dos caixals, sense cocaína. Els esbirros s'emporten a *Mario* cap el quarto de revelar fotografies.

Se senten crits, però quins crits!... Un caixal, dos... tres...

—Parla—li diu *Scarpa* a *Tosca*.

—Amb la *tos-ca* tengo, ni puc parlar—respon la *Fioria*.

Com que an en *Mario* li volen arrancar fins les barres, ella no pot més i... allà va tot.

Duen an en *Mario* pintat amb sutge, però malgrat això el pintor aixeca el crit i moltes vegades el gall; més el gall que'l crit. El policia, que no vol raons a casa seva, dona ordres de que s'emportin al operat i el deixin an ell amb la cupletista.

Precs i plors. Res. *Scarpa* posa un preu per la llibertat d'en *Mario*, que... vaja, que no's pot acceptar de cap de les maneres!... Finalment, ella accedeix...

—*Mira, tu, Tosca*—li diu el policia,—com que'l noi està sentenciat, farem una cosa. Ja veuràs. Tiraràn amb bales de pa mastegat.

I en el moment, després de fer-li un *pase*, que vol... vaja, ja'ns entenem!... ella que sí, li dona un volapiè, que'l senyor *Baró* rodola com si fos la tercera bota dels Orientals.

Ens quedem a les fosques, però ella, li col·loca dues espelmes perque si algún distret passés, no ensopegués i se trenqués la nou del coll... Teló i redoblant.

ACTE TERCER

El castell.

Preludi de sorolls. Les burres de la llet, el vigilant que fa lliscar el garrot per una porta de ferro... Se senten campanes però no se sab aon.

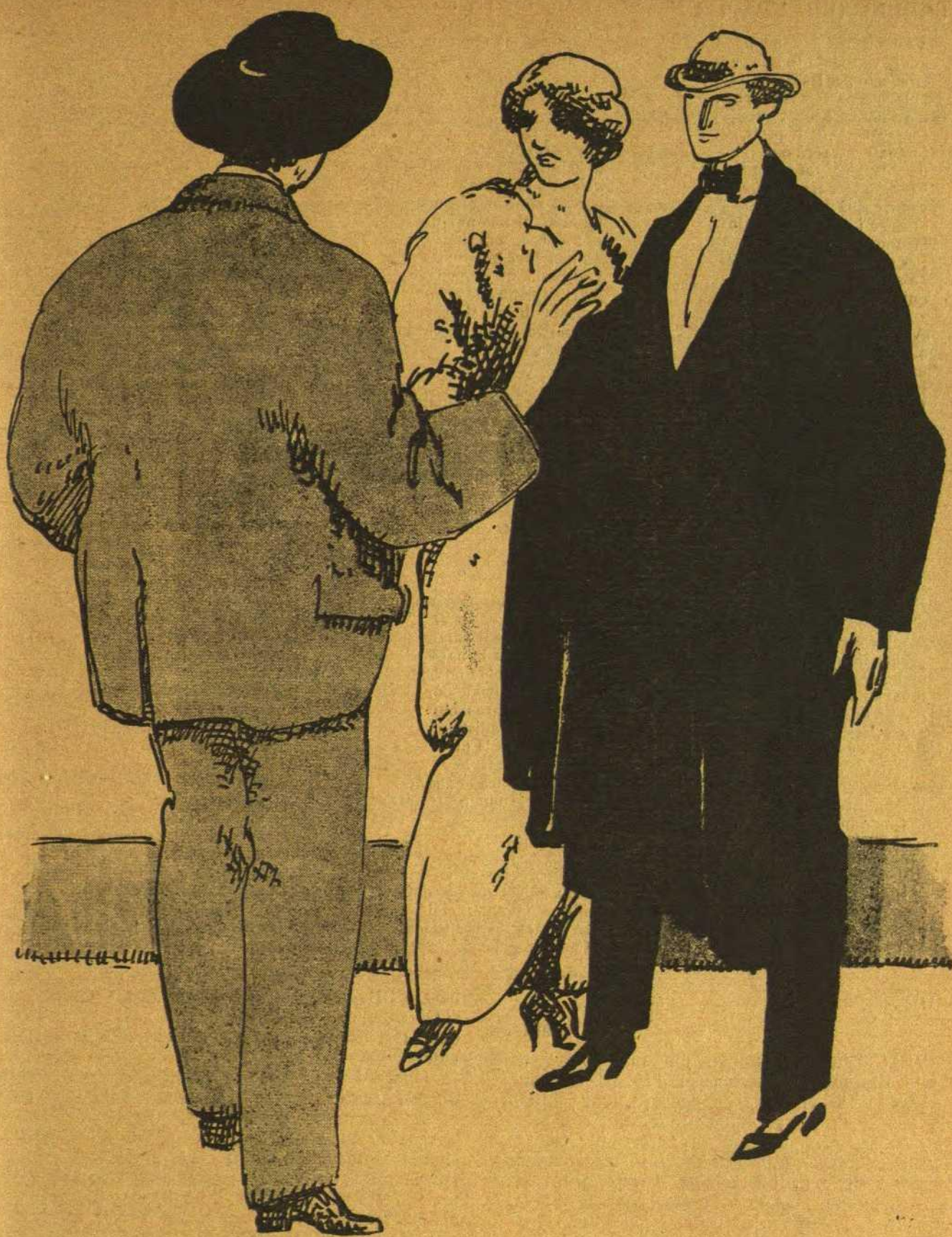
Porten an en *Mario* entre quatre i el posen en capella. Aquest fa el despido al món i diu que pensa fer testament.

Deixarà el quadro cubista a la Junta de Museus, i el berret, com és costum establerta entre'ls sentenciats a mort, an en *Gabriel Alomar*.

Surt la *Tosca*. Duo que te crió. Surt el piquet. *Mario* tranquil. Descàrrega, i a terra.

La *Tosca* s'en dona compte de que l'han ensarronada. *Mario* la diña. Arriba un policia i comunica als companys que'l *Baró* ha servit de mingo. Volen agafar a *Tosca*. Aquesta se recorda d'allò de *para todo hay espacio*, i se tira al carrer desde'l quint pis. (R. Q. I. P.)

I aixís fineix aquesta sanglanta òpera, que sembla forjada per un col·laborador de *Las Ocurrencias*. I no més.

— Què dius, que't cases amb na Narcisa?
 — Ho veig molt negre.
 — Més negre ho veuràs si t'hi cases.

CARNET DEL "PAPITU"

Va començar la setmana
am la vigília de Reis,
animació per les Rambles
i els seus carrers adjacents;
moviment a les botigues
i magatzems de juguets,
i tranzit extraordinari
de cotxes per tot arreu.
Els perfectes arrambaires
van trevallà d'allò més;
al entrà i sortí d'«El Sigle»
Deu meu quin rebregament!
Les mans feien de les seves
i els peus feien lo mateix;
quin contacte de caderes
am totes les de la lleil
A la nit se veien pares
al costat de la muller,
més carregats qu'un camalic,
com si fossin recadés.
I al arribà a casa seva,
am tota la bona fé,
colocaven les joguines
al costat del balconet,
mentres dormien el somni
de l'ignocencia els bailets.
A mi els Reis també van fer-me
com de costum un *present*,
prò jo m'hauria estimat
una *futura* molt més;
se veu qu'aquests any els *Magos*
s'han equivocat de temps,
o's creuen qu'estic *passat*
o qu'*imperfecte* dec ser,
perque lo que demanava
amb *imperattu* anhel,
no m'ho han volgut co-cedir;
prò en fi, alabat siga Deu!
esperarem un altre any,
i a les penes aigardent.

**

Diuen que don Jaume,
el fill den Carlets,
al trono d'Espanya
vol renuncià'ls drets.
No deu estranyar-vos,
perque tots saben
el cèlebre ditxo
d'aquella guineu.

Això és la parodia
d'aquell aimador,
qu'a la mà renuncia
de Donya Leonor.

**

Amb la vaga dels fusters,
que ja fa dies que dura
hi ha obrers que la ballen magre,
qu'es un ball que no'ls resulta,
perque no tindre recursos
i està a l'última pregunta
es una cosa més trista
qu'una dona geperuda.
L'altre dia un se queixava
de la vaga qu'ens ocupa,
i deia amb gran desespero:
Quan temps sense tocar fustal

**

Els tres *telons* cada dia
en Quimet segueix donant
amb un èxit delirant
de tota la companyia.
I és que'ls que saben contà
no s'entenen de raons,
i s'estimen diits *telons*
més qu'els *talons* de l'Hispa.

**

En Maura i en Mella
pensen en l'unió
de totes les dretes
que hi a la nació.
Prò'l poble no bada
ni té gens de pò
de que ressuciti
fins l'inquisició,
i contra la plaga
de la reacció
pot aplicà'l bàlsem
de revolució.

**

El dia del benefici
del xamós Pepe Marquès,
al fondo d'un precipici
va caure el pobre pagès.
La força del consonant

m'ha fet dir lo que no era,
perque aon va caure'l cantant
va se en una claveguera.
De tots modos no és estrany
que un pagès que sempre bada
algún dia prengui un bany
d'aigua bruta i estancada.
Sobre tot si a passejà
s'en va pel Ajuntament,
perque d'allí en sortirà
l'aigua més repestilent.

**

A la magna reunió
de la Mancomunitat,
el nostre governadò
amb molta formalitat
va di que si un altre dia
la tornaba a presidí,
el català parlaria,
com si hagués nascut aquí.
I ens vam fer un tip de riure
quan ens van assegurà,
que al PAPITU es vol suscriure
per apendre el català.

**

L'últim diumenge va volà en Garrós
devant d'un públic qu'era molt nombrós.
Amb l'aparato dret unes vegades
i altres amb l'aparato del revés,
feia combinacions tant complicades
que la gent s'encantava pels carrers.
Un senyor qu'a la Rambla contemplava
l'*aeroplano* badant com una foca
li va caure una cosa que semblava
una mica de mastic a la boca.
Tot cremat s'en va anà a una horxateria
per treure's el mal gust, i rondinant,
creient-se que l'obsequi li venia
de l'aparato que vegé volant
digué: «Jo'm creia qu'aquest bon senyó
volava cap per vall, però veig que no,
perque si fos aixís hauria fet
blanco en el cel al disparà aquest tret.»
Lo que més va sorprendre va sè el rato
qu'en Garrós va volar amb l'aparato
cap per vall en presència d'un floret
de nenes tant hermoses com hi havia
a les tribunes, puig jo allí hi hauria
estat amb l'aparato sempre dret.

SPORTS

L'aviació

Vajal diguin lo que vulguin que no'm treuràn
d'aquí. El camí dels núvols és el més net i el que fa
més dreuera. Ni el cotxe de lloguer, quina antiguitat
es remonta als temps bíblics (doncs és cosa sabuda,
fins per la mainada, que va pujar al Gògota un
«simón»... Cireneo...), ni l'escandalós automòvil, ni el
tramvia elèctric, ni el democràtic carretó, ni tota altre
mena de locomoció, cara o barata, nova o vella, pot
arribar a l'alçada de l'«hereu-Plà», com diu la raspa de
casa. Perque mirin si en va fer de coses aquell francès
que's diu Garrós i amb quin apellido s'hi han fet tants
xistos dolents. Des de allò de que «are si que's fuma

barato a Barcelona. Tothom diu que si-Garros això,
si-Garros allò...» i allò altre de les mitjes al-Garros... i
de ca-Garros per tot arreu... mirin que s'ha gastat el
nom!

Doncs sí, jo vaig anar al camp amb certa escama,
doncs m'havien dit que en Garrós volava «invertit» i
aquesta parauleta té tant mala anomenada! Després
vaig veure que era un home com cal, molt amable i
simpàtic que amb el vol fa'l que vol i sab decantar
l'aparell per aont vol. De primer entuvi va embestir a
una paret i la va saltar d'un brinco. Després puja
amunt, amunt, per veure l'efecte que fa en Noga a
vista de «pàcaro». Un cop a dalt, vinga fer tombarelles,
voltes damunt de l'ala, giros sobre l'ala, i ala! de-
manin!

An en Corbinos, el cor li feia trap, trap! i no feia més que dir Pistonut! Les 8,000 i pico de persones que hi havia al Pol, badaven com un sol badoc. Un mossegarellotges hauria fet el gran negoci. Quan va venir la baixada, una munió d'entusiastes volia passejar-se an en Garros. Va evitar-ho en Grau (padre) que feia de guarda-ales. Jo vaig envejar-lo, que constil Noi, quin pistol!

L'aviador Roland Garrós

An el Polo (club) hi havia en Polo (concejal) acompanyat den Figueras, tots dos dintre d'uns abrics de preu. Es allò de l'atracció dels polos!

La gent que havia pagat la pela i la que no l'havia pagada, van quedar molt satisfets.

Quedem en que això de l'aviació és una gran cosa. Conforme?... Meno.

L'imprescindible pilota

No podia faltar-hi, encare que modesta. Els partits del diumenge van ser de poc gasto i perquè no fos dit que no n'hi havia. Ves que haurien dit les potencies!

El «Català» com és costum antiga i amb una conseqüència digna d'elogi i d'una menció honorífica amb marc i tot, va perdre amb l'«University». El «Català» duia an en Lisardo Peris a la porta de les indirectes i diuen els set o vuit que varen presenciar les batusses, que va fer-ho com un home. Els estudiants, que's veu que's duïen la lliçó apresada, van guanyar per cinc goals a un. En Casellas va bufar el pitu, com si no hagués fet res més en sa vida.

El «Numancia» va morir heròicament, (el nom s'ho porta) sota l'empenta de l'«Inter». Per no ser menys, van quedar també cinc a un. Els honors tenien un bon dia.

L'«Espanya» i l'«Avenç» van deixar-ho correr. El «Polo» va veure volar an en Garros. I res més.

Altres coses

En Toló, (altre cop noi?) va provar de corre la Maratona. Diu que li varen sortir unes botelles (vulgo ampolles) als peus, que li feien nosa i va plegar... Estava carregat d'ampolletes! El seu company Aguado va ressentir-sen també del mal del seu company i... «por solidaridad» va tocar el dos.

L'«Eco de Sports» un setmanari color de rosa, que té un director d'altura, amb bufanda, bicicleta de blanc perla i el pel rissat, va fer una carrera aquàtica al port, que va anar d'allò més a l'hora.

Eren 21 i en Martenstein va arribar primer, tot mullat com un peix.

Tócala, Alfonso!

DE CALA VILA

El doctor Mesa

El doctor Mesa, es un bon senyor, en tota la extensió de la paraula. Baixet, ben vestit, amb un jaqué que sempre sembla el mateix, i cada any es un altre, amb uns bigotis més grossos dels que corresponen a la cara del doctor Mesa i Aventin, es un subjecte simpàtic, d'aquells que al veurels un pensa desseguida: «Em sembla que serém amics».

El doctor Mesa, es, com ja hauràn suposat, metje. Es un metje que trevalla molt, mes la seva feina més meritoria es la de ser metje de capsalera del mai prou al·labat i papitesc Mir i Miró. A consecuencia d'això, el doctor Mesa te un coneixement profund de la virtut terapèutica dels reconstituyents, tònics, i si molt m'apuren, afrodisiacs.

En Mir i Miró, que's home rumbós i agraït, ha pagat les visites d'en Mesa, fent-lo conceller de la ciutat i radical convensut. Amb ell la minoria té un vot incondicional, un si etern, una adhesió a prova de discursos.

Ell es el que pendrà el pols als companys del Consistori, i els receptarà els calmants, dels que tan gasto tindran que fer. Ell els farà el diagnostic posant-se de puntetes per estar a l'altura de les circumstancies, i la seva simpàtica figura, d'un agradable somris als llavis, d'un pas menut i lleuger i vestir pulcre, i sabates que fan soroll de nou i antecedents monàrquics, perdurará en el recort dels que rondan per la Casa Gran, com remembransa d'un bon senyor i d'un amic fidel.

Dugues coses que, val a dir-ho, no abonden gens ni mica.

El «quefa» dels radicals, va enfadar-se amb l'arcaldé (tant bon home qu'es!) i va privar als seus que l'anessin a veurer.

L'altre dia dos radicals varen entrar al despaix del batlle.

—I doncs, senyor Juncal? i la prohibició?

—Res... Ara acaben d'aixecar-nos-la...

I tenint-la aixecada varen parlar amb el nostre batlle.

En Rocha diuen qu'es un gran orador. Dies enrrera el regidor més minuscú, l'aixerit Rovireta, va dubtar-ho.

—Bah! No será tan eloquent. Será de Rocha-gordal (Volia dir brocha-gordal)

En Buxareu sempre al tanto, va riurer el xisto (l).

Una pensada

IA 5 i no 6 de Janer, diada dels Reis. I sinó, prova al canto. El senyor *Llubes*, veí del carrer de Sepúlveda, havia ja comprat totes les joguines de les criatures. Nen i nena, que en el dia vigília dels Reis equivalen a sis mil siscentes sis vegades per minut, a preguntar: —Papà, és que encare no han vingut?... Es veritat que a mi me portaran una trompeta?... I a mi, un cavall?...

El pobre senyor *Llubes*, va tenir una pensada genial.

—No'm deixaràn en pau en tota la tarde, i lo que és pitjor, en tota la nit; i lo que es demà matí, que dormi el Nunci... Bah, bahl... Tranquil·litat abans que tot... Jo'm faig una i surti lo que vulgui; *jo adelanto* l'arribada dels Reis.

I tal dit, tal fet. El senyor *Llubes* se tanca a la sala amb els joguets. Obre'l balcó, arregla els cavalls, cuina, trompeta, nines i soldats, crida a la mainada i diu:

—Nens!... Teniu: ja han arribat els Reis!...

Imagineu-vos l'alegria de les criatures i calculeu el soroll: —Els Reis, els Reis ja son aquí!...

Al sentir aquest terratrèmol, els nois del veïnat, comencen a cridar:

—Papa!... Mama!... Els Reis ja han vingut...

—No, fillet meu, no!...

—Sí, sí; els Reis ja han vingut al segon pis...

—Te dic que no...

—Sí, i no han deixat res per nosaltres...

I aquí una de plors i un infern de crits. Res, que'l veïnat se va reunir i va veure's obligat a escullir entre assassinar al senyor *Llubes* (a qui no negarem el títol de pràctic), o entregar les joguines a la mainada.

Ja veuen doncs, com per uns quants veïns del carrer de Sepúlveda, els Reis varen arribar el 5 de Janer en canvi del 6.

Si non e vero...

L'abondancia de les coses

Els caps: El cap de família. El cap d'estudi. El cap d'esquila. El cap de brot. I el cap que t'aguanta.

Els nassos: Nas de llauna. Nas de lloro. Nas de patata. Nas de pebrot. I què n'has de fer?

Els ulls: L'ull de poll. L'ull viu. L'ull de del pont. L'ull de l'amo. I obra l'ull, que passa un viudo.

Les boques: Boca d'incendis. Boca de calaix. Boca de pinyó. Boca d'un teatre. I per la boca mor el peix.

Les barbes: El barba d'una companyia. El paper de barba. En Barba-Azul. I la barba... ritat més gran es casar-se.

Els colls: El coll de camisa. La montanya del Coll. I m'hi jugaria el coll que això no os fa gràcia.

Els pits: El do de pit. Els pits postiços. L'home de pit. I el *Papitu* es un periòdic més famós, etzètera.

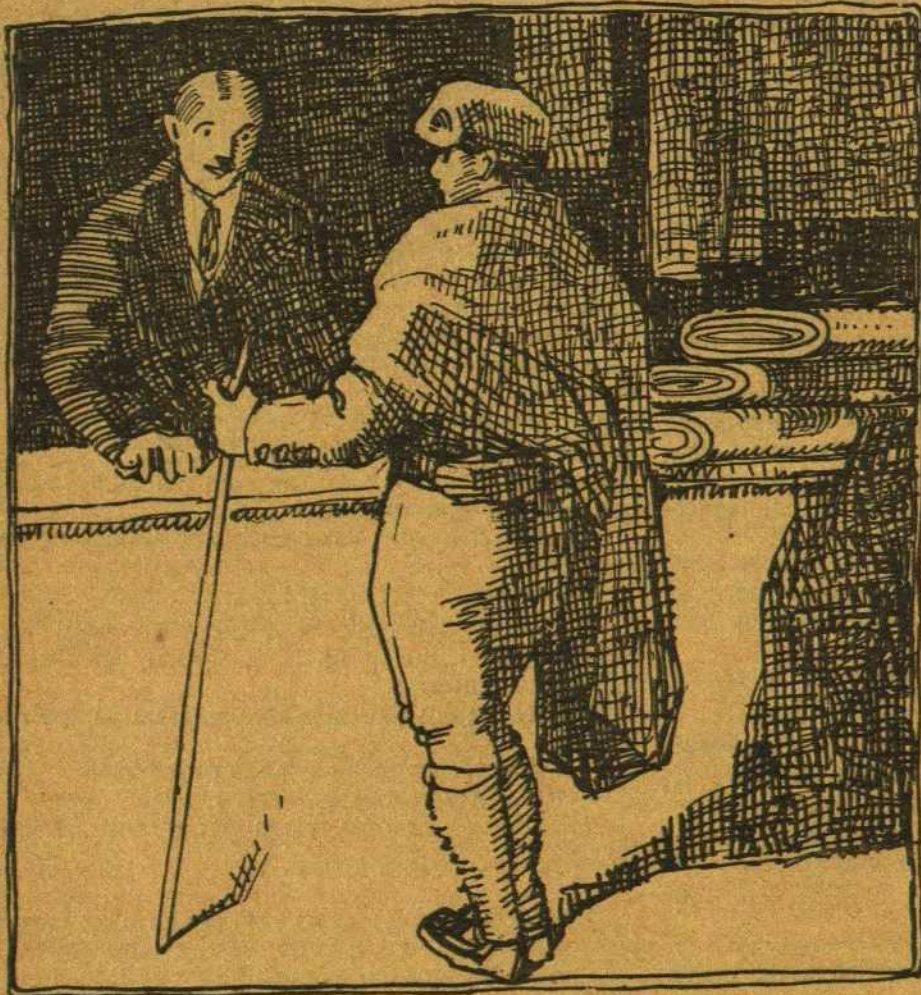
Els braços: Braç de ferro. Braç d'un carro. Braç de gitano. *Ha-brás* de deixar-me un duro, que no tinc sueltos.

Les mans: Una mà de bofetades. Una mà de paper. La mà negra. «La mà de mico». I ché, fes-te la mà.

Les cames: La cama redonda. La cama... milla. La cama... ra de comerç. I arriba cartrons, les cames al clatell.

Els pèls: Els pèls de punta. Pèl de panotxa. «Pel i Ploma». I amb tot hi trobes pèls.

Els peus: Peus de pinya. Peus de plom. Peu de la Creu. I als peus de vostè... son séus.

—Que tindrien una barretina pel nano?

—No'i podem servir; haurà d'anar a un altre establiment.

MONOLEC DEL FUMADOR

(TRILOGIA CASOLANA)

Tabac

Fulla seca, que'm tens agavellat
suau incens, magnífic mata-penes,
res me plau tant, llevat d'estimar nenes,
com fruir ton alè aromatitzat.
Si de la Havana vens, somni daurat;
si d'altre procedència, m'envenenes,
doncs, baldament hi vuidi bosses plenes,
mai l'Arren m'ha donat... llebra per gat.
Tots, a preu de tabac, fumem engrunes,
i sospitosos pèls que's recargolen,
i en bocins triturats, pinyols de prunes;
i plomes d'aucellets que ja no volen,
i estelles i desferres, i fins runes
que no cremen, es cert, però ens amolen!

Sóc rodonet i rosat,
sempre tiesso com un home
i si saben de xuclar
puc rajà una bona estona.

(Solució al número vinent.)

Solució al número passat

EL GANIVET

CASTELLANADES

Al ser preguntat un pagès aon anava per un guar-
dia civil que li acabava d'aturar el pas va contestar-li,
amb molta naturalitat:

A peso caro lobo arroz allo rie.

La traducció al número vinent.

Traducció del número passat:

Por ir arriba cada cordero levantad corazón real.

PER NADAL CADA OVELLA AL SEU CORRAL

CORRESPONDENCIA

La colla dels conills Srs. Brissart i Felino: Publicarem lo del senyor Felino perquè lo del senyor Brissart és massa verd.—*El cavaller de la trista figura:* Està ben escrit i amb cert salero, però el final és una mica massa manso.—*Un que li puja i baixa:* Digui al seu amic barber que estigui tranquil, perquè ja hem dat les ordres oportunes per a no comprometre'l ni a vostè ni a ell.—*J. Ferrer:* Es massa fort.—*K. Talan Otut:* Aprofitarem alguna coseta de les moltes que'ns envia.—*El porter de la Torre Eiffel:* El document que'ns envia, conté coses molt boniques que aprofitarem, perquè tot ell en conjunt és una mica massa llarg i si jo que soc l'encarregat de la correspondència el llegeixo per obligació, el públic no'l llegeix ni per devoció.—*Confetti i Serpentina:* Aquesta setmana no l'ha morta i això que han tirat uns quants trets que s'hi han afinat molt. Vagin tirant. Veiam si faràn blanco.—*Un pinxo:* No'ns agrada insultar als capellans; al cap i al fi son persones que mereixen tots els nostres respectes.—*Un que va delloncs:* N'aprofitarem alguns, perquè la majoria ja'ls hem publicat i han agradat molt.—*M. Baldufa:* Mil mercès. Els posarem al concurs. En quant a lo altre no és res del altre mon; ara ja li podem ser francs respecte als seus treballs, perquè a copia de rebre cartes de vostè, hi hem anat agafant franquesa.—*Un rubinenc il·lustrat:* El quènto més bonic dels que'ns envia no's pot publicar perquè és massa verd.—*N. Ting Humpam i C.:* Es molt bonic, però podria ésser denunciat. La carta que vostè ens va enviar deia «Urgent», i si li haig de dir lo que penso, li diré que trovo que no era tant urgent com això.—*Pac Llonsa:* Està molt bé. Publicarem lo més arrodonidet.—*Malo Aras:* Moltes mercès i lo mateix li desitgem a vostè; que per molts anys. De lo que ens envia fem el fet amb dues coses. *Coll Ll. i C.:* Els hi posem al torn i els hi publicarem. Prepara a la gent de Montblanc.

Apit. L'un el publicarem lo més aviat possible, i l'altre el posem en cuarentena, perquè'm balla pel cap que ja'l varem publicar o al menys el tenim a la cartera dels publicables. De tots modos grans mercès.—*Foan Misteri:* Ho publicarem amb molt gust. En altre remesa, rebuts els seus piropos pel concurs.—*Un xarraire:* Com a estar be, ho està però es un pensament poc nou.—*Epatse Divad:* De lo del pseudònim equivocat no'n faci cas, perquè jo tinc molt mala lletra i els caixis'es no me l'entenen, sobre tot quan se tracta de noms tant enrevessats com el de vostè. Li acceptem desde luego el treball n.º 3. Dels dos anteriors potser li publicarem el N.º 2, però no li assegurem perquè nou no ho és.—*K. K. Uets i C.:* Potser l'arreglarem per fer-ne un xisto.—*Francisqueta Duran i Francesc Benages:* Lo que'ns envien de bé ho està, però més val que ho facin entre vostès dos.—*S. President del Sindicat de Mestres i Pianistes de Barcelona:* Mil mercès i lo mateix li desitgem a vostè.—*Un membre del Suat Klub:* La paraula P... es al diccionari, però aplicada en serio o en broma a la senyoreta de que vostè parla ens podria costar un gran disgust encare que sigui copiant-ho del «Brusi».—*Senyores Elena Lichasse, Ideal Coralito, Antonia Font i senyors Joan Mas, D. Exposito, Antón Colomé:* El PAPITU accepta amb molt gust la presidència de la tribu de la Fava que vostès han organitzat i's posa a la disposició de l'entitat.—*Un Socombol:* Es massa verd. Miri, que lo que veu aquell nen de que vostè parla és una cosa que's porta molt amagada.—*Un vigatà:* Sí, senyor, ho publicarem. La llàstima és que no s'hagués pogut publicar el mateix dia que'ns ho va enviar, però el número ja havia entrat en màquina.—*El meu C. La.:* Aprofitarem els extrems N.º 1.—*Ramon Plantada:* Li publicarem amb gust i alegria.—*Penalti:* Està bé, però no és nou perquè això de mamar ja ho fan les criatures aixís que neixen.—*Roma Guerra:* Li publicarem els motius i el «Tal com sona».—*Petit Noi:* Li posem el pirop al Concurs.—*Una que's vol instruir:* Nosaltres ne farem un xisto a la salut den Pedrola.—*Mam Ll. i V.:* Els publicarem. *Peret de les olives:* També els publicarem.

L'HUMOR ESTRANGER

—Volen que'l vostre fill sia artista? Aon estudia?
—Per aré en lloc; però mentrestant se deixa creixer els cabells.

Abans de dinar.
—Deixam estar, bestia bruta.
—Oh! els meus riqos! Assesall!

Havent dinat.
—Vetaquí dues tórtoles.
—Sí, és cert, i destigam que tot-hom sia tan feliç com nosaltres. Lo que hi ha és que això no's veu cada dia.

—Vostè té una senyora molt bona.
—Tan bona que seria capaç d'enganyar-me a benefici d'una obra de caritat.

—El princep me troba afectada.
—Es la primera vegada que'm diuen que la meua filla no és natural.

DR. SERRALLACH

Consulta económica: De 7 a 9.—Jueves, 9

Especialista en les malalties dels ronyons i de les vies urinàries
Pelayo, 40—De 12 a 2 i de 6 a 9. — Festius de 10 a 12

Per a montar
amb comoditat
y sense fatiga
compreu bicicleta

SANROMA

Balmes, 62 - Telefon, 1445
BARCELONA

LADILLAS (cabras)

exterminades en un minut amb

L'INSECTICIDA PARADELL

UNA pesseta frasc : Per correu 1'50 ptes.

Farmacia Paradell - Asalto, 28 (carrer Nou)

LES INJECCIONS I LAVATGES

en els fluxos recents, generalment ademés d'allargar la curació solen produir complicacions. El sàndal i l'arheel esmortueixen al principi la malaltia, però tenen l'inconvenient de que en general no l'acaben puix deixant de pendre's surt altra vegada el mal, lo que fa que novament se torni a pendre's mateixos arheel i sàndal i s'esmortueixi altra volta; se deixen de pendre i ve altra vegada i sempre així, no conseguint altra cosa que fatigar els ronyons, produint dolors molt forts. Amb les antigues especialitats Paradell res d'això succeeix, i en pocs dies i sense perill s'arriba a una absoluta curació, sense ulteriors conseqüències, gastant relativament poc, lo que està prouat fins l'evidència per vintisis anys d'èxit.

Dr. M. CAMPS

VIES URINÀRIES
SÍFILIS - MATRIU
Aplicació intravenosa del 606

TRACTAMENT ESPECIAL DE LA BLENORRAGIA

CONSULTA PARTICULAR:

Ronda Universitat, 14, pral., 1.ª - De 3 a 5

CONSULTA ECONÓMICA:

Fusteria, 2 y 4, 1.ª. - (Entre Plaça A. López i Carrer Ampie)
de 12 a 1 i de 7 a 9 nit

IMPOTENTES

CONSULTEN VOS. A SU MÉDICO SOBRE LA EFICACIA Y EL CARÁCTER INOFENSIVO DE LAS
TABLETAS DE
ANDROSTHENINA

(Yohimbina Spiegel)

RECOMENDADAS POR TODAS LAS EMERGENCIAS MÉDICAS

DE VENTA EN TODAS LAS FARMACIAS

Fabricado por la **CHARLISCH FARRÉ GUERSTOV-Guerstov (Alemania)**

Centre de venda al per major de periòdics i setmanals
= i tota classe de llibres =

Corresponsal directe

Elisabets, 17, tenda
BARCELONA

Miquel Guerrero

SÍFILIS

Curació pels nous procediments. Hectina. Neosalvarsán (nou 606.) Suero anti-sifilític Query.

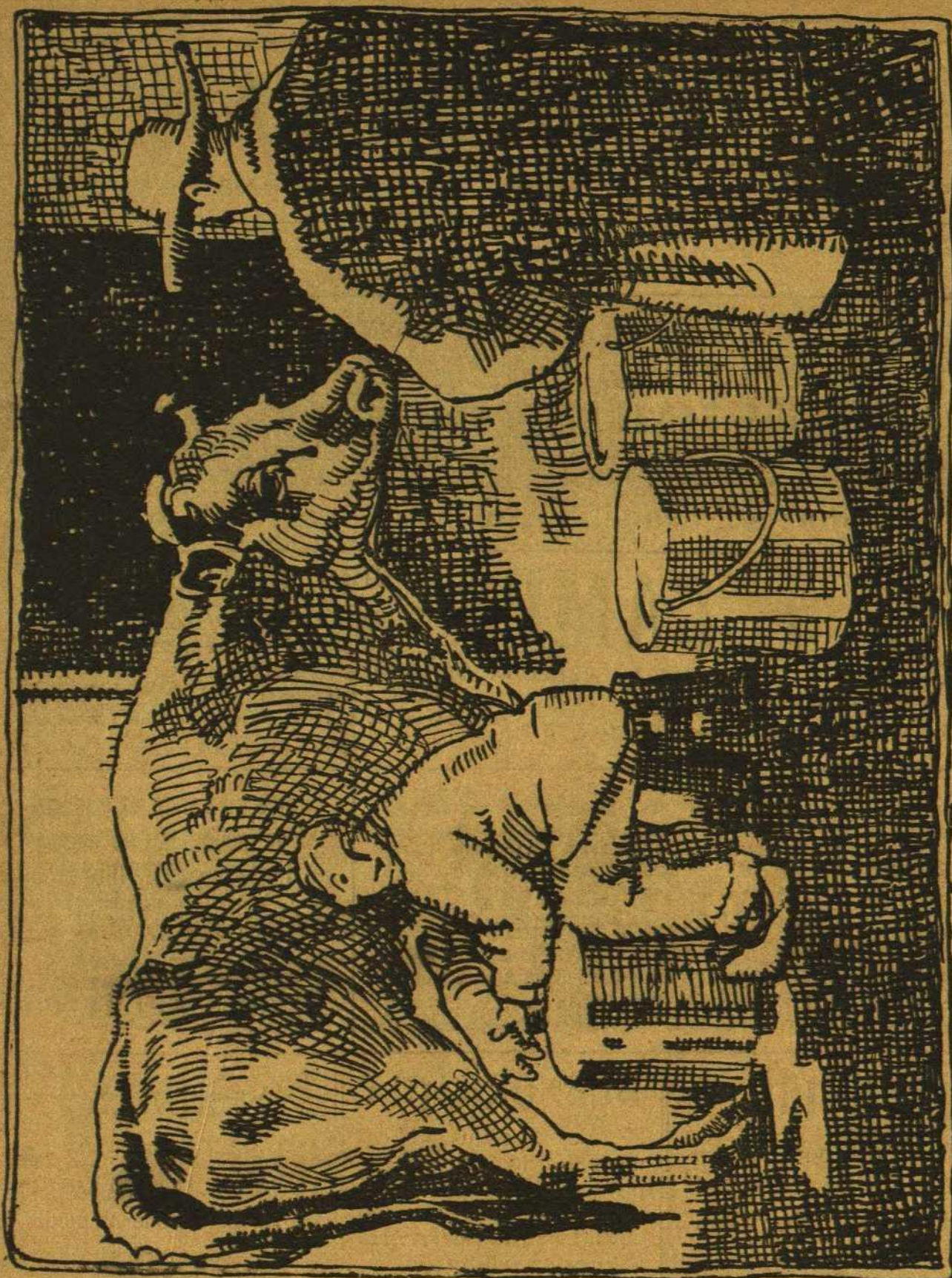
BLENORRAGIA

Mètodes abortius al començ. Curació de les complicacions amb sueros i vacunes especials. Curació de l'estructura, (*estrechez*) en una sola sessió.

SEXUALS

Malalties especials de les senyores. Curació sense operar pels moderns medis fisioteràpics

CLÍNICA FARRÉ PIJUAN, RAMBLA DEL CENTRE, 7, PRAL.
De 4 a 8 i de 8 a 8 (econòmica).

—Noi, me sembla que penses amb la xicoteta.
—Per qué?
—Perque la llet se't vessa.